

Gamle og nye Tider.

Samfundsskildringer

— af —

J. J. Kratzenst.

(Forts. fra forr. No.)

I den literære Krebs, i hvilken Fru Demborski tronede som polstet Muse, spillede Journalistiken Hovedrollen, og dennes Hovedopgave var at opvarme Fællesmændenes og Tyskernes overgjæmte Taner og i højstillingen Træfer ser pere dem som ægte fædrelandst Literatur.

Fra Demborskis Saløn kom i Mode og samlede hører Fredag et temmelig blandet Selskab, hvoraf også mange følte sig tiltrukne af Moderens og Datterens Eshonhed.

Det er en Selvofolge, at den ny Stjerne på den literære Himmel også varke had og Misundelse, og at der snart dannede sig en Opposition, som i Be givelsen fun gav sig en Lust i henkasten de hør mits, idet man f.eks. kaldte Fredagsopprørerne de literære „Passionsstifter“.

Musens Tilbedere optogeklampen, som naturligvis fun udsagedes med Staa penne og Blækkalter og udgjorde staende Artikler i mange Journaler, som i literære Skandaler saa et Midde til at føste sig et Navn og, frem for alt, Abonnenter.

Saaledes blev Fru Demborskis en lit tærcelebritet, og i Kunsthåndverkers Vin du prængede hendes Litografi opklaebt paa et magtigt Stykke Karton, med hendes farlige foruden, en Lyre foroven og to Engle ved Siderne.

Hun fortjente umægtelig Billedet, om ikke for andet, saa fordi hun sad saa graciøs og havde forstaet at udnytte det saa poetisk.

Hun spæredede imidlertid med majestatiske Skrid frem og tilbage i Salonen; Samtalecamerne, som, om end ikke havde Betydning for den hemmelige Literaturs Udvilting, saa dog gavde en vis Betydning for den hemmelige Industri, i Sædelesched Papirhandelens, idet til at interessere hende syn der.

Hun fastede et kaldt, beregnete Blit paa den frem- og tilbagestrømmende Mænde, for iblandt denne at udsøge sig en Egtemand, dette mystiske Væsen, som øverst ikke altid viser sig paa Jomfruens første Kalder.

Der var mange estværdige Exemplar imellem, som saa gavde fremføre, idet de ikke følte, i stiftig og bunden Sil.

Emilie havde imidlertid ingen rigtig Tillid til Haandslangerne i Moders Fabrik for Enthusiasme og Poesi.

Som Konditorerne ofte saa Modbydesighed for både Sager, saaledes gavtade Emilie heller ikke den Hær af Digtspyrer og Journalister, som til en stor Tid var bereede til at knæle for hende og hendes om end ikke store Med gitt.

Hun var lige frem paa Jagt efter en aldrig Mand — om han også var aldbom, gjorde ikke noget — som ville overgive sig fuldstændig til hendas Hæde, og som hun saa vilde gjøre lykkes ved sin Oprelselse.

Døfanden, der aldrig sover, men gjer aldrig har sin fingermed i slige Sager, fragt hurtigt det eneste Væsen, der synes som udelukkende skab for hende, i endes Net.

Det var ingen anden end den samme Dr. Silician Plama, som havde stiftet hæder af med Demborskis.

Betrædtes han i Frastrand, troede man endnu at opdage en Skygge af Ungdom ved ham, og han fandt godt passere for en gammel Ungkarl.

Nærmere beset funder man imidlertid ikke fejl af, at han var en eneværet Olding, der forgæves sogte at gjøre sig til hæder ved hjælp af Parys, kosmiske Wider og elegant Paaklædning.

Parfumerne funder ikke voile den indre Rødenabsabs Udbundninger, og mange hemmelige Konferencer med Kammerjægeren var næppe i stand til at restavare sine nogenlunde.

Vin, Kvæder og — ikke Sang, men Svillekort, sovnede Natter, alle Slags Angdomsyndere og endelig den uasbrudte Hænsanpendelse — disse Ting i Forening havde fuldstændig oblagt den fuldstændigste vysterige Mands oprindelse.

All Tojettekunster begyndte at strække; han tentte alvorligt paa at gifte sig, men endelig — at kunne vise sig i sin sande Hættelse.

Efter at han var kommet i Besiddelse af Demborskis, var han i fuldeste Betydning blevet en stor Herre; han regnedes blandt Millionærerne, og til Trods for hans dunslegerkomst, hvis Genhæd man dels hænde, dels ande, funder han vælge

blandt en Mængde giftelystne unge Bæsener.

Der var unge, usormende forældreløse, smukke Enter uden Medgist og mange andre ulykkelige Slabninger, der blev bragt til Toros...

Men Plama var meget kritisk i sit Balg, han forstod sig godt paaskvinder, og ligesom en god Hestehender gjortede han de stultz Fejl selv under det omhyggelige Tojette.

I Salonerne og paa Promenaden spæde han efter en Gjenstand, som kunne være ham værdig, og netop som han en Dag gik forbi i disse Stubber, blev han blandet af den Ungdom og Unde, som udsiraalede fra den majestatiske Emisie.

Han jogte hurtigt at udforske, hvem Gjendinen af alle disse Undigheder var, og stod som forstenet, da man meddelte ham, at det var — Demborskis Datter.

Som Spekulant, der sei alt, hvad der ligger indenfor hans Beregningers Krebs, kendte han godt hele Familien med deres Døer og Svagheder, han derfor også lidt om Datteren og begyndte derfor at anstille sine Reslestioner.

Kort Tid efter mødte den ny Gjer af Demborskis og Frøken Emilie hinanden i Selskab.

Hun lagde Mærke til de meget figende Blanke, han tilkastede hende, og den af en ubekjendt usædvanlig Højslighed, han visste hende.

Hun blev ikke det mindste beveget, da hun hørte hans Naon.

Moderen var forbyet i en literær Sam tale og havde ikke en Gang bemærket Plamas Nærhærelse.

Hun blev derfor ikke lidet forbavset og opbragt, da en fælles Ven bad om Tilladelse til at forestille det forhadte Menne hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborskis i, at Hr. Plama blev forestillet for hende, og den skæbenvænghængende Formiddag viste Emilie sig saa fortryllende, at hun ikke alene funderede over alt, hvad der var ved med hende.

„Han er veldig overalt,“ bemærkede Emilie. „Fader har også gjort fejl i, at han ikke har nærmet sig ham. Et det da en Forbrydelse at vinde en Pro ces.“

Skønt ugerne indvilligede altfaa Grøn Demborsk